

DOMEK NR 13 ŚW. GEMMA

wspomnienie liturgiczne – 16 MAJA

Święta **Gemma Galgani**, włoska mistyczka i stygmatyczka urodzona 12 marca 1878 roku w regionie Lukka w Toskanii. W wieku 21 lat otrzymała stygmaty, zmarła cztery lata później 11 kwietnia 1903 roku. Zmarła w wigilię Wielkanocy. Beatyfikowana 14 maja 1933, przez papieża Piusa XI, Pius XII kanonizował św. w bazylice św. Piotra na Watykanie 2 maja 1940. Była pierwszą świętą zmarłą i kanonizowaną w XX wieku. Powodem uznania jej świętości stało się świadome, milczące przyjęcie cierpienia przez św. Gemmę. Atrybutem świętej jest lilia, a jej wspomnienie liturgiczne obchodzone jest w archidiecezji lukkijskiej i w zgromadzeniach pasjonistowskich 16 maja.

Gemma oznacza „klejnot”. Przy chrzcie obawiano się, że żadna z dotychczasowych świętych nie nosiła tego imienia. Po latach okazało się jednak, że dziewczynka miała własną szczególną drogę do świętości – świętości oficjalnie potwierdzonej przez Kościół. Miała szczególne nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu oraz Jezusa Ukrzyżowanego i ofiarowała siebie w intencji nawrócenia grzeszników. Od najmłodszych lat rozważała mękę Chrystusa i starała się naśladować swojego Mistrza we wszystkim. Stąd jej miłość do każdego, kogo spotkała, a także wyjątkowe upodobanie do miłosiernego ofiarowywania umartwień, zwłaszcza w intencji zbawienia grzeszników. Gemma żyła zaledwie 25 lat, ale było to życie nieprzeciętnie intensywne. Obdarowana cudownymi łaskami, mistyczka, stygmatyczka, zakochana w Jezusie, obdarzona także... niegasnącym poczuciem humoru. O wstawiennictwo tej niezwyklej świętej modlili się ojciec Pio, Maksymilian Kolbe, a w jednej z wizji Gemma ukazała się księdzu Dolindo Ruotolo.

Gemma – nie czując się powołaną do komunikowania wszem i wobec swoich wewnętrznych doświadczeń: ekstaz, mistycznego przeżywania męki Pańskiej, wizji swojego Anioła Stróża – pragnęła żyć w najbardziej normalny i zwyczajny sposób. Bardzo cierpiała z powodu choroby Potta. Umarła 11 kwietnia, w wigilię Wielkanocy, 1903 roku. Była pierwszą świętą zmarłą i kanonizowaną w dwudziestym stuleciu (w roku 1940 przez Piusa XII).